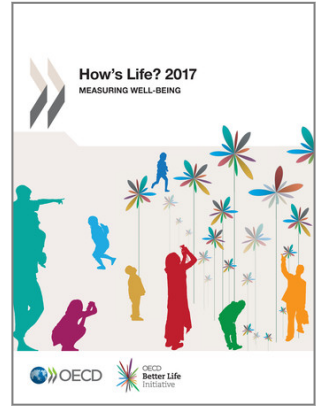

OECD *Multilingual Summaries*

How's Life? 2017

Measuring Well-being

Summary in Turkish

Bu yayının tüm içeriğine erişmek için şu adresi tıklayın: [10.1787/how_life-2017-en](https://www.oecd.org/how-life/2017/)

Hayat Nasıl Gidiyor? 2017

İyi Halin Ölçümü

Türkçe Özet

2017'de hayat nasıl gidiyor?

Hayatı iyi yapan nedir? Beşeri deneyimin zenginliği sadece sayılara hapsedilemez olsa da kamu politikalarını biçimlendiren istatistiklerin hem insanların maddi yaşantısını hem de yaşamlarının kalitesini yansıtmaları önemlidir. Buna hayatın zaman içerisinde nasıl değiştiği, hayatın farklı nüfus gruplarında nasıl farklılaştığı ve bugünkü iyi halin geleceğin kaynaklarını tüketmek suretiyle mi sağlandığı da dahildir. 'Hayat Nasıl Gidiyor?' dördüncü baskısı, OECD ve partneri ülkelerdeki insanların iyi hali hakkında bir resim çizerek bu ihtiyaca cevap vermeyi amaçlıyor.

Hayat bazıları için daha iyidir ama iyi halin birkaç boyutu geride kalıyor

Finans krizinin insanların yaşamları ve özellikle de işleri üzerinde derin ve uzun vadeli bir etkisi oldu. 2005'ten bu yana iyi haldeki değişime baktığımızda 1. Bölüm, insanların bazı yönlerden daha iyi olduğunu gösteriyor ama krizden bu yana yavaş bir ilerleme oldu ve iyi halin birkaç boyutu geride kalıyor. Hane geliri ve ortalama yıllık kazançlar 2005'ten bu yana kümülatif olarak sırasıyla %7 ve %8 arttı - bu yine de 1995 ile 2005 arasında kaydedilen büyüme oranının kabaca yarısı. Temel hijyene erişimi olmadan yaşayan insanların oranı (OECD ülkelerinde hala düşük kalmakla beraber) üçte birden biraz daha fazla azaldı ve artık daha çok insan geceleri yalnız yürürken kendini güvende hissettiğini söylüyor. Ve her ne kadar 2015'te duraklamış olsa da OECD ortalama yaşam beklentisi genelde yaklaşık iki yıl arttı.

Bu kazanımlara rağmen iyi halin diğer unsurları bu tempoya ayak uyduramıyor. Bütün OECD ülkelerinin yaklaşık olarak yarısında uzun vadeli işsizlik 2005'e göre daha yüksek seyretmeye devam ediyor ve işgücü piyasasındaki güvensizlik de 2007'de ilk ölçüldüğüne göre üçte bir daha yüksek. Krizden önceki yıllarla karşılaştırıldığında seçimlerde oy kullanma oranları düştü, OECD'deki ortalama yaşam beklentisi hafif bir gerileme gösterdi ve kendi arkadaşları ile aileleri tarafından destek gördüğünü hisseden insanların oranı yüzde 3 puan azaldı. Zaman içerisinde iyi hali koruyan kaynaklar için bu resim karmaşıklığını sürdürüyor. Burada yine bazı göstergelerdeki ilerleme (örn. kişi başına seragazi emisyonundaki düşüş, sigara tüketiminde azalma, ARGE'ye daha çok yatırım ve daha fazla ekonomik varlık üretimi), başka unsurlardaki kötüleşme (örn. ülkelerin çoğunluğunda hane halkı borçlarının artması, devletin net finansal değerinin düşmesi, obezitenin yaygınlaşması ve devlete güvenin azalması) ile dengeleniyor.

Eşitsizliğin pekçok farklı yüzü

Eşitsizlikler insan hayatlarının her boyutuna dokunabilir. 2. Bölüm iyi hal eşitsizliklerini birkaç farklı bakış açısından ele alıyor: dağılımın en üstü ve en altı arasındaki farklılaşmadan, cinsiyet, yaş ve eğitime

göre iyi hal farklılıklarından. Bazı toplumlar diğerlerine göre daha çok eşitken bütün OECD ülkelerinde yüksek ve düşük eşitsizlik alanları bulunuyor. Eşitsizlikler aynı zamanda karşılıklı etkileşime geçerek dezavantajları da şiddetlendiriyor. Örneğin, %20'lik üst gelir grubundaki insanların hayatlarından memnun olduklarını ifade etmeleri, en alt %20'lik gruba göre iki kat daha fazla muhtemel. Ve hayat memnuniyetleri yüksek insanların, hayat memnuniyeti düşük olanlarla karşılaştırıldıklarında sağlıklarının iyi olduğunu ifade etmeleri dört kat daha fazla muhtemel. OECD ülkelerindeki birçok kişi kendilerini gelir şoklarından korumak için ihtiyaç duydukları refah tamponundan mahrum. Eğer üç aylık gelirlerinden yoksun kalacak olsalardı, 25 OECD ülkesinden gelen kanıtlara dayalı olarak insanların üçte birinden fazlası yoksulluğa düşecek olurdu.

Göçmenler kendi iyi hallerinde pek çok zorluklarla karşı karşıyalar

OECD ülkelerindeki nüfusun ortalama olarak %13'ü yurtdışında doğmuş bulunuyor. Göçmenler, OECD ülkelerinin hem genelinde hem de kendi içinde, yeni fırsatlar arayan üst düzeyde vasıflı profesyonellerden savaş ve mahrumiyetten kaçan insanlara kadar çeşitlilik gösteren bir grup. 3. Bölüm, yeni yurtlarındaki hayatın göçmenlerin iyi haline yönelik birçok zorluk çıkarabileceğini gösteriyor. Göçmenlerin orta değer geliri, yurt içinde doğanlara göre %25 daha düşük ve orta değer net varlıkları da %50 daha düşük. Her ne kadar göçmenlerin bir işe girme şansları yurt içinde doğmuş olanlarınkine yakın olsa da sosyal hayatın yoğun olduğu saatlerin dışında çalışmaları, düşük maaşlı işlere alınmaları ve riskli veya zararlı çalışma ortamlarına maruz kalmaları daha çok muhtemel. Bazı durumlarda göçmenler aynı zamanda beraberlerinde getirdikleri vasıfları en üst düzeyde kullanamıyorlar: üniversite mezunu göçmenlerin yaklaşık %30'u kendi işlerinde fazladan nitelikliken yurt içinde doğmuş olanlarda bu oran %20. Çalışma şartlarının daha olumsuz olmasına ilaveten göçmenler daha kötü yaşam şartlarıyla karşılaşılıyorlar. 4 göçmendenden biri yaşadığı bölgede hava ve gürültü kirliliğine maruz kaldığını bildiriyorken yurt içinde doğmuş muadillerinde bu oran 5'te 1; ve göçmenlerin %41'i standart altı veya aşırı kalabalık konutlarda yaşarken yurt içinde doğmuş olanlarda bu oran %27. Bununla birlikte göçmenler, değerlendirmeye alınan çoğu OECD ülkesindeki yurt içi doğumlulara göre sağlıkları hakkında daha olumsuz, kişiye dayalı iyi halde daha düşük bildirimde bulunuyorlar. Ancak göçmenlerin iyi halinin ölçümünde, özellikle hane halkı anketlerinde çoğu zaman riske en çok maruz kalan gruplara ulaşmada güçlük çekildiği için gidilecek daha çok yol var.

Kamu kuruluşları ile hizmet verdikleri kişiler arasındaki mesafe açığı

OECD ülkeleri arasında seçimlere katılım oranındaki sürekli düşüş uzun yıllardır endişe kaynağı oldu. 4. Bölüm, insanların kendilerine hizmet veren kamu kuruluşlarına mesafeli kalmasının diğer yollarını ortaya koyuyor. OECD ülkelerinde yerleşik olanların yarıdan fazlası kendi hükümetlerinde yolsuzluğun yaygın olduğunu düşünüyor. Kamu kuruluşlarına güven 2005'ten bu yana azaldı ve insanların ancak %33'ü hükümetin yaptıklarında sözlerinin geçtiğini hissediyor. Kamu yaşamında düşük temsil edilenlerde bu mesafe daha da büyüyor: lise eğitimi olmayan insanların politika kararlarında sözlerinin geçtiğini söylemeleri üniversite eğitimi olanlara göre daha az muhtemel. Kişilerin kendilerinin bildirdiklerine göre, en alt %20'lik gelir grubundaki kişiler için oy kullanma oranı en üst %20'lik gelir grubuyla karşılaştırıldığında yüzde 13 puan daha düşük. Avrupalılar genel olarak, seçimlerin yapılma biçiminden memnunar fakat eşitsizlikleri azaltmaya yönelik politika eylemlerinden pek değiller. Kamu eğitiminden ve sağlık hizmetlerinden memnuniyet ülkelere göre değişiklik gösteriyor fakat bu hizmetleri son zamanlarda kullanmış olanlarda daha yüksek olma eğilimi var. Bu da insanların algılarını şekillendirmek söz konusu olduğunda deneyimin önem taşıdığını ortaya koyuyor.

© OECD

Bu özet metin, resmi bir OECD çevirisi değildir.

Bu özet metin, OECD telif hakkı ve yayının aslının ismi belirtilmek koşuluyla çoğaltılabilir.

Değişik dillerdeki özet metinler, aslı İngilizce ve Fransızca dillerinde yayınlanan OECD yayınlarının kısaltılmış çevirileridir.

Yayının İngilizce tercümesini okumak için OECD.iLibrary'i ziyaret edin!!

© OECD (2017), *How's Life? 2017: Measuring Well-being*, OECD Publishing.

doi: 10.1787/how_life-2017-en